



## افترا بستن به خدا بزرگترین ظلم است / تصویرسازی هنرمندانه قرآن از جایگاه بهشتیان و جهنمیان

استاد سطح خارج حوزه علمیه گفت: براساس آیه هفتم سوره مبارکه صف، کسی ظالم‌تر از دیگران است که دروغی را به خداوند نسبت می‌دهد...

استاد سطح خارج حوزه علمیه گفت: براساس آیه هفتم سوره مبارکه صف، کسی ظالم‌تر از دیگران است که دروغی را به خداوند نسبت می‌دهد، در حالی که خدا و رسولش، او را به اسلام دعوت می‌کنند؛ البته در اینجا مقصود از اسلام، تسلیم در برابر خداوند است و نه اسلام اصطلاحی.

ارسال/ افترا بستن به خدا بزرگترین ظلم است/ تصویرسازی هنرمندانه قرآن از جایگاه بهشتیان و جهنمیان به گزارش ایکن، آیت‌الله مهدی هادوی تهرانی، اول بهمن ماه در ادامه تفسیر سوره مبارکه «صف»، گفت: در آیه ۵ و ۶ «وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعَلَّمُونَ آيَاتِي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (۵) وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ (۶) خداوند اشاره به ماجرای حضرت موسی(ع) و عیسی(ع) کرده و فرموده است که موسی و عیسی با اینکه معجزات فراوانی برای قومشان آوردند، باز آنان را انکار کردند تا جایی که حضرت موسی(ع) از قومش سؤال کرد که چرا مرا اذیت می‌کنید، در حالی که می‌دانید من پیامبر و رسول از ناحیه خدا هستم.

وی افزود: در آیه هفتم این سوره «وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ» بیان کرده چه کسی ظالم‌تر از آن است که دروغی را به خداوند نسبت می‌دهد، در حالی که خدا و رسولش او را به اسلام دعوت می‌کنند، در اینجا مقصود از اسلام، تسلیم در برابر خداوند است و نه اسلام اصطلاحی.

آیت‌الله هادوی تهرانی اظهار کرد: دو آیه قبل، ناظر به داستان موسی و عیسی(ع) است، اما آیه هفتم می‌تواند به نبی اعظم ناظر باشد؛ یعنی چه کسی ظالم‌تر از افرادی است که با پیامبر خاتم مخالفت می‌کنند، در صورتی که براساس آیه ششم، حضرت عیسی(ع) بشارت آمدن ایشان را داده بود. در ادامه خداوند فرموده کسانی که به خدا افترا می‌بندند، چون از مسیر خارج شده‌اند، خداوند هم قلوب آنان را تیره و آنان را از مسیر حق منحرف می‌کند.

آیت‌الله هادوی تهرانی افزود: خداوند در ادامه فرموده است که خداوند قوم ظالمین را هدایت نخواهد کرد. البته ظلم این نیست که حتماً انسان کسی را شکنجه بدهد و اذیت کند، بلکه همین مقدار که زیربار حق نمی‌رود، در حالی که باید برود و بشارت انبیاء قبل را نادیده بگیرد، خودش مصداق بزرگترین ظلم است.

استاد حوزه علمیه اظهار کرد: بارها عرض کردیم مفاهیمی که در قرآن وجود دارند، ولو ناظر به یک حادثه تاریخی باشند، اما به معنای وابستگی به آن حادثه و ماندن در آن ظرف زمانی نیست. همچنین بارها گفته شد هر مفهومی که در قرآن بیان شده، مفهومی ذو مراتب است؛ دروغ بستن بر خداوند هم مراتب دارد؛ برخی به طور کلی منکر رسالت و نبوت پیامبر هستند و نسبت سحر و جنون به ایشان می‌دهند، اما ممکن است کسی ظاهراً منکر اسلام نباشد، اما احکامی را که در اسلام نیست، به دین نسبت دهد.

وی افزود: اسلام به تعبیر علامه طباطبایی، تسلیم در برابر احکام الهی است و کسی که تسلیم نشود، او هم منکر است و به مرتبه ای از افترا گرفتار شده است و خداوند چنین انسان‌هایی را که بر گمراهی و ضلالت خود اصرار دارند، هدایت نمی‌کند.

آیت‌الله هادوی تهرانی بیان کرد: ما به هر اندازه در مسیر حق هستیم، خدا دست ما را گرفته است و اگر ما را رها کند، نابود می‌شویم، ما همانند موجودی هستیم که انسان توانمندی او را از گودال بزرگی بالا می‌کشد و اگر او را رها کند، سقوط می‌کند، خداوند هم اگر یک لحظه ما را به خودمان واگذارد، به عمق گودال انحراف و ظلم سقوط خواهیم کرد.

تصویرسازی هنرمندانه قرآن از جایگاه بهشتیان و جهنمیان

این استاد حوزه همچنین در تفسیر سوره مبارکه غاشیه، افزود: در این سوره فرمود که مردم در قیامت دو دسته هستند؛ گروهی خوار و خفیف هستند «وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ وَكَارِهَاتٍ هُنَّ هَدَر رَفْتَه «عَامِلَةٌ نَاصِيَةٌ» و به آتش داغی وارد می‌شوند که از درون خود آنها شعله ور می‌شود «تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً» و از چمشمه‌های جوشان، آب به آنها چشانده می‌شود «تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آيِيَّةٍ» و از خاری می‌خورند که بسیار دردناک و بی‌فایده است «لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ» که نه آنها را از غذا بی‌نیاز و نه فربه می‌کند.

وی اضافه کرد: در برابر اینها، گروه دیگری هستند که در آرامش و سرور و بهجت هستند و در باغ هایی در بلندی در بهشت سکونت دارند «وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَالِيَةٍ؛ علامه طباطبایی فرموده که این بلندمرتبگی، علو مادی ست، یعنی باغ بهشتیان در جای بلندی در بهشت قرار دارند؛ آنها در آنجا سخن لغو نمی شنوند. چشمه هایی با آب گوارا در این باغ ها جاری است و تخت هایی بر بلندی در آن قرار دارد.

وی با اشاره به آیات «وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٢﴾ وَتَمَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَايِيٌّ مَبْنُوتَةٌ»، افزود: اکواب یا قدح، فرش های زریفت و بالش های نرم و صف کشیده از دیگر نعمت های خدا برای بهشتیان است؛ در این آیات، خداوند بهشت را برای ما تصویر کرده است، اما بسیاری از این نعمات و تصویرسازی ها قابل درک نیست، همانند بچه ای که در رحم مادر قرار دارد و نمی تواند دنیا را درک کند.

آیت الله هادوی تهرانی اظهار کرد: لذا حقیقت بهشت خیلی فراتر از این حد درک و فهم ما هست، وقتی سخن از تخت و چشمه و باغ به میان آید، همین باغ ها و چشمه های دنیا را تصویر می کنیم، گرچه قیامت هم عالم مادی است، اما این دنیا کجا و آخرت کجا؛ اینها با هم قابل مقایسه نیست.